

Sáu Câu Hỏi Quan Trọng cho Đời Người

Bởi Mục-sự
Chuck Smith

Sáu Câu Hỏi Quan Trọng cho Đời Người

Bởi Mục-sự Chuck Smith

Bản quyền © 2004

Xuất bản bởi “Lời Kinh Thánh cho hôm nay” (The Word For Today)

P.O. Box 8000, Costa Mesa, CA 92628

1 (800) 272-WORD (9673)

Web site: www.twft.com

E-mail: info@twft.com

ISBN 1-932941-08-8

Tác giả lưu giữ tất cả văn bản. Trừ khi có sự đồng ý đặc biệt của nhà xuất bản “Lời Kinh Thánh cho hôm nay”, không có phần nào của bài này được sao chép, cất giữ trong hệ thống dự trữ, hoặc truyền phát bằng bất cứ hình thức, phương cách nào.

Trừ khi có chỉ định riêng biệt, tất cả lời Kinh Thánh Anh văn trong bài này đều trích dẫn từ Bản Dịch King James (lời Kinh Thánh Việt văn trích dẫn từ “Bản Dịch Hiện Đại”). Sự tóm tắt nội dung của bản dịch, sự mở rộng về ý nghĩa, và lời diễn giải là từ tác giả.

Bảng Mục Lục

Giới Thiệu	1
Chương 1	
Như vậy, Chúng ta còn nói gì nữa đây?	
Sách Rô-Ma 8:31a	2
Chương 2	
Ngài đã không tiếc chính Con mình...thì lẽ nào Ngài sẽ không ban cho chúng ta mọi sự, cùng với Con ấy sao?	
Sách Rô-Ma 8:32.....	6
Chương 3	
Ai sẽ kiện cáo những người Đức Chúa Trời đã chọn?	
Sách Rô-Ma 8:33.....	10
Chương 4	
Ai sẽ kết án họ chẳng?	
Sách Rô-Ma 8:34.....	13
Chương 5	
Ai có thể tách rời chúng ta ra khỏi tình yêu của Đấng Cứu-thế?	
Sách Rô-Ma 8:35.....	18
Chương 6	
Hãy giữ chính mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời	
Sách Giu-đe 21.....	29
Chương 7	
Như vậy, Chúng ta còn nói gì nữa đây?	
Kết Luận.....	34

Giới Thiệu

Ông Phao-lô đề ra sáu câu hỏi quan trọng trong thư Rô-ma 8:31-39 mà cách mạng hoá cả đời sống Cơ-đốc nhân của tôi. Sự xuy giảm về câu hỏi của ông Phao-lô đem đến sự thay đổi hoàn toàn mối quan hệ giữa tôi với Đức Chúa Trời và một đời sống thuộc linh đắc thắng. Kinh nghiệm chuyển biến của tôi đã là tốt đẹp, nhưng khi tôi khám phá được lời giải đáp của sáu câu hỏi này, sự thay đổi trong đời tôi quá sâu sắc đến nỗi như là một chuyển biến thứ hai!

Khi bạn nghiên cứu những câu hỏi này – những vấn đề thận trọng, ngẫm nghĩ trong lòng, và phân tích nguyên nhân, tôi chắc chắn đó sẽ đem đến sự ảnh hưởng trong đời của bạn như đã đem trong đời của tôi, và sẽ biến đổi mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời.

CHƯƠNG 1

Như vậy, Chúng ta còn nói gì nữa đây?

Sách Rô-Ma 8:31a

Sau câu hỏi "Chúng ta còn nói gì về những điều này?", ông Phao-lô hỏi một loạt câu hỏi thận trọng. Có lẽ "những điều này" chỉ về những gì ông phao-lô vừa mới nói ở trên; tức là 'Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta Đức Thánh Linh để giúp đỡ chúng ta trong khi chúng ta yếu đuối', và 'mọi sự hiệp lại làm ích cho những người yêu kính Đức Chúa Trời, tức là những người được kêu gọi theo mục đích của Ngài'. Rồi Ông Phao-lô nói rằng những người, tức là chúng ta, Đức Chúa Trời biết trước, thì Ngài cũng định trước hầu cho chúng ta trở nên giống như hình ảnh của Con Ngài. Ngài cũng đã kêu gọi chúng ta, và cho chúng ta được xưng công chính, và làm cho chúng ta được vinh hiển. Sau khi biết được những điều này Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta, "Như vậy, chúng ta còn nói gì nữa đây?" Tình yêu và ơn điển của Đức Chúa Trời đối với chúng ta vượt xa hơn bất cứ điều gì xứng đáng hay giá trị. Khi tôi nghĩ đến những gì Đức Chúa Trời đã làm cho tôi, tôi chỉ có thể đứng lên và tôn vinh Ngài, vì lời nói của loài người hoàn toàn không thoả đáng. Sự thờ phượng gần như là trầm lặng vì ngôn ngữ loài người không đủ để diễn đạt sự kỳ diệu của ơn điển của Đức Chúa Trời.

Trong 2 Cô-rinh-tô ông Phao-lô nói về kinh nghiệm được cất lên đến tầng trời thứ ba và nghe những gì thật vinh hiển đến nỗi không người nào được phép diễn tả bằng ngôn ngữ loài người. Cũng vậy, khi chúng ta ý thức đến lòng nhơn từ và ơn điển của Đức Chúa Trời, chúng ta kinh ngạc vô cùng đến nỗi không thể diễn đạt được sự cảm kích của chúng ta, lòng thương Chúa, và lòng tạ ơn của chúng ta đối với công việc của Đức Chúa Trời, và những gì Ngài đã hoàn thành cho chúng ta.

Trong đời sống thuộc linh của tôi, khi tôi trải qua những kinh nghiệm trong Rô-ma 8, con mắt tôi mở rộng và nhìn thấy ơn điển của Đức Chúa Trời một cách tôi chưa từng biết. Kinh nghiệm này đã thay đổi sự quan hệ giữa tôi với Chúa một cách hoàn toàn

triệt để. Tôi không còn liên hệ với Ngài căn cứ vào sự tốt lành của tôi nữa - tốt nhất cũng là một con biến số, nhưng căn cứ vào sự tốt lành của Ngài - là một hằng số. Sáu câu hỏi của ông Phao-lô đã đưa tôi đến một tầng đức tin mới. Và tôi hiện đang kinh nghiệm ơn phước của Đức Chúa Trời trong đời sống tôi mà tôi chưa từng mơ ước tới.

Ông Phao-lô hỏi một loạt câu hỏi này trong sách Rô-ma để bộc lộ sự dồi dào của tình thương và ơn điển của Ngài sẵn sàng cho chúng ta.

ĐỨC CHÚA TRỜI BINH VỰC BẠN

“Nếu Đức Chúa Trời binh vực chúng ta, thì còn ai chống lại chúng ta?” Rô-ma 8:31b

Có một thời gian lâu dài tôi tưởng rằng (một cách sai lầm) Đức Chúa Trời chống lại tôi.

Tôi trưởng thành với một triết lý gọi là ‘Sự Tăng Cường Tích Cực’. Khi một đứa trẻ làm điều gì tốt, bạn thưởng nó. Khi nó xấu, bạn giữ lại phần thưởng. Vì tôi bị rèn luyện từ nhỏ căn vào học thuyết này, tôi mang theo quan niệm này vào lãnh vực thuộc linh. Tôi tưởng Đức Chúa Trời thưởng tôi khi tôi làm tốt và nhất là khi tôi tận tụy trong đời sống cầu nguyện và học tập Kinh-thánh; nhưng Ngài sẽ giữ lại những phần thưởng đó nếu tôi làm lỗi điều gì. Tôi tìm kiếm phước hạnh của Đức Chúa Trời dựa vào đức tin và sự tốt lành của mình. Nhưng, biết rằng tôi thường thất bại, tôi không khi nào trông mong Chúa ban phước tôi. Tôi cảm thấy tôi không xứng đáng những ơn điển mà tôi ước muốn; cho nên, tôi không có sự tin chắc rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho tôi. Tôi biết rằng trong đời sống thuộc linh của tôi và mối quan hệ với Chúa có thiếu sót, sai lầm, cho nên tôi không có trông mong ơn điển của Chúa cả – và hơn nữa, tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời chống lại tôi!

Tôi cảm thấy rằng Đức Chúa Trời đang chờ đợi tôi làm sai, để Ngài có thể dạy tôi một bài học bằng cách đổ sự xét xử trên tôi. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời là tác giả của tất cả những điều xấu xảy ra cho tôi, vì Ngài đang trừng phạt tôi về những điều sai tôi đã làm. Tuy nhiên, tôi biết tôi đáng bị phạt. Tôi tưởng rằng tôi phải cố gắng để giành được sự chấp thuận của Đức Chúa Trời. Tôi cần phải thuyết phục Chúa thương tôi, bằng cách này hay cách khác, tại vì tình thương của Ngài là điều gì tôi cần phải cố gắng giành được. Tôi tưởng rằng Đức Chúa Trời thương thẳng ngoan và ghét thẳng xấu, như

trong bài hát nhi đồng: “Ông No-el đang làm một bản danh sách để kiểm ra thằng ngoan và thằng nghịch ngợm.” Tôi tưởng rằng Ngài đang giữ sổ sách về hành vi của tôi, kiểm soát tới lui, và sự thưởng hay trừng phạt sẽ căn cứ vào hành vi của tôi. Tôi không thể nhận thức thấu đáo chừng mực sâu rộng của tình thương của Đức Chúa Trời đối với tôi; là Ngài có thể thương tôi dầu cho tôi có lỗi. Tôi không có sự thông hiểu về ơn điển và tôi cảm thấy tôi cần phải cố gắng để giành được ơn phước của Ngài.

Rồi đến khi tôi đọc tới phần đầu của câu hỏi, “Nếu Đức Chúa Trời binh vực chúng ta...” Tôi rất cảm động. Đức Chúa Trời binh vực tôi?!, không phải chống đối tôi?!. Trong Rô-ma 8:26, chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh để giúp đỡ chúng ta trong khi chúng ta yếu đuối. Trong câu 29, Đức Chúa Trời định trước cho tôi trở nên giống như hình ảnh của Chúa Giê-su Christ, và cung cấp tất cả tài nguyên cần thiết để làm trọn... Đức Chúa Trời binh vực tôi! Ngài muốn tôi sống một đời sống đắc thắng. Đức Chúa Trời không chống lại tôi. Sự khải thị này làm tôi kinh ngạc vô cùng!

SA-TAN CHỐNG LẠI BẠN

Nếu Đức Chúa Trời binh vực bạn, thì còn ai chống lại bạn? Sa-tan chống lại bạn. Nó muốn cướp đoạt những phước hạnh mà Đức Chúa Trời ao muốn ban cho bạn. Trong nhiều năm nó đã cướp đoạt những phước hạnh đó bằng cách vạch ra sự thất bại của tôi, sự thiếu sót của tôi, và cứ nói thảm rằng, “Làm sao mà mày có thể mong chờ Đức Chúa Trời ban phước trong khi mày không làm trọn như con cái của Đức Chúa Trời?” Sa-tan muốn huỷ diệt bạn. Nó muốn quyến rũ bạn vào những hành vi và thói quen huỷ diệt. Nếu bạn nhìn vào trong đời của bạn và những gì mà kìm kẹp đời của bạn – nếu bạn thành thật, thì bạn sẽ nhận ra rằng những đòn luỹ của Sa-tan trong đời của bạn đang tiêu diệt bạn. Sa-tan đang theo đuổi bạn để phá huỷ bạn. Ai chống đối chúng ta? Sa-tan. Nó sẽ dùng mọi thủ đoạn để ngăn cản bạn đi theo Đức Chúa Trời hoàn toàn, vì nó biết Đức Chúa Trời thương bạn và muốn ban phước cho bạn.

Phước hạnh mà chúng ta nhận từ Đức Chúa Trời là căn cứ vào sự tin tưởng của chúng ta rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho chúng ta. Nếu tôi nghĩ rằng Đức Chúa Trời sẽ không ban phước cho tôi, thì tôi không có lòng tin để nhận phước. Nhưng nếu tôi hiểu rằng Đức Chúa Trời muốn đổ tình thương của Ngài trên tôi một cách rộng rãi, thì

tôi sẽ học tin cậy rằng Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho tôi, mặc dù tôi biết tôi không xứng đáng. Đây là ý nghĩa của ơn điển, là phước hạnh không xứng đáng.

Dù Sa-tan chống đối chúng ta, chúng ta phải tin tưởng và tin cậy vào Lời của Đức Chúa Trời, “Đấng ở trong chúng ta lớn hơn kẻ ở trong thế gian” (1 Giăng 4:4). Chúng ta đừng bao giờ coi Sa-tan như là sự phản chiếu của Đức Chúa Trời. Đúng, nó đối lập với Chúa, nhưng nó là hoàn toàn khác với Chúa. Sa-tan là kẻ được tạo ra; Đức Chúa Trời là Đấng Tạo-hóa. Ngài là Đấng cao cả. Quyền lực của Sa-tan có giới hạn; Quyền lực của Đức Chúa Trời vô hạn. Cho nên, nếu Đức Chúa Trời binh vực tôi, thì Sa-tan, dù nó chống đối tôi, cũng không đáng kể đối với Chúa. Vì vậy, tôi có sự tin chắc rằng Đấng ở trong tôi lớn hơn kẻ ở trong thế gian.

CHƯƠNG 2

Ngài đã không tiếc chính Con mình...thì lẽ nào Ngài sẽ không ban cho chúng ta mọi sự, cùng với Con ấy sao?

Sách Rô-Ma 8:32

Khi Sa-tan phien nhiễu bạn, làm bạn nghi ngờ tình thương của Đức Chúa Trời, hãy nhìn về thập tự giá, nơi mà Đức Chúa Trời bày tỏ tình thương bao la của Ngài đối với bạn.

“Vì nếu Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì tất cả chúng ta mà phó Con ấy cho, thì lẽ nào Ngài sẽ không ban cho chúng ta mọi sự, cùng với Con ấy sao?” (Rô-ma 8:32).

Ở trên, ông Phao-lô nói rằng Đức Chúa Trời đã bày tỏ lòng yêu thương của Ngài đối với chúng ta, trong khi chúng ta còn là người có tội, Đấng Cứu-thế đã thay cho chúng ta mà chịu chết.

Ông Giăng chép,

“Tình yêu của Đức Chúa Trời đã bày tỏ ra cho chúng ta qua điều này: Đức Chúa Trời đã sai Con Một của Ngài đến thế gian, để chúng ta nhờ Con ấy mà được sống. Tình yêu thể hiện ở trong điều này: không phải chúng ta đã yêu Đức Chúa Trời, mà là Ngài đã yêu chúng ta và sai chính Con Ngài làm sinh tế chuộc tội chúng ta.” (1 Giăng 4:9-10).

Đức Chúa Giê-su phán,

“Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, hầu cho ai tin Con ấy, không bị chết mất, mà được sự sống đời đời” (Giăng 3:16).

CÀNG SẴN LÒNG HƠN

Nếu bạn có chút nghi ngờ tình thương của Đức Chúa Trời đối với bạn, bạn chỉ cần nhìn về cây thập tự, thì bạn sẽ thấy sự biểu hiện – không những chỉ Đức Chúa Trời thương

bạn, mà Đức Chúa Trời thương bạn đến nỗi nào. “Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con Một của Ngài.”

Đây ông Phao-lô nói với chúng ta rằng Đức Chúa Trời đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì tất cả chúng ta mà phó Con ấy cho, thì lẽ nào Ngài sẽ không ban cho chúng ta mọi sự sao? Đức Chúa Trời đã ban cho bạn món quà quý nhất mà Ngài có thể cho được - Con duy nhất của Ngài. Chúng ta không thể nào hoàn toàn nhận thức thấu đáo khoảng rộng của tình thương này.

Ông Phao-lô nói

“Vì dễ gì có ai chịu chết thay cho một người công chính. Nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ lòng yêu thương của Ngài đối với chúng ta, trong khi chúng ta còn là người có tội Đáng Cứu-thế đã thay cho chúng ta mà chịu chết.” (Rô-ma 5:7-8).

Lý lẽ đây là: nếu Đức Chúa Trời đã bày tỏ lòng thương của Ngài bởi sự sai Con Ngài để chết vì tội lỗi của bạn, thì Ngài không càng sẵn lòng, rộng rãi ban cho bạn bất cứ những gì bạn đang cần sao? Tất cả những nhu cầu của chúng ta ngày nay là quá tầm thường so sánh với món quà mà Ngài đã vui lòng ban cho.

Đôi khi chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời và xin một cách lưỡng lự, “Chúa ơi, con biết con xin quá nhiều, con cũng ngại ngùng, nhưng nếu Chúa nghĩ rằng...” Chúng ta tưởng mình đang xin những gì lớn lao, nhưng thật sự Đức Chúa Trời đã nói rằng, “Ta thương con nhiều đến nỗi vui lòng cho con điều tốt nhất của Ta.” Bạn không cần phải năn nỉ hay thuyết phục Ngài. Không lẽ nào Ngài không càng sẵn lòng ban cho chúng ta mọi sự sao?

Chúa Giê-su phán,

“Nếu các ngươi vốn là xấu, mà còn biết cho con cái mình những vật tốt thay, hướng chi Cha các ngươi trên trời, lại chẳng biết ban những vật tốt cho những người xin Ngài sao?” (Ma-thi-ơ 7:11).

Chúa Giê-su đề ra sự đối chiếu, “Người (người có tội) ham thích cho đồ tốt cho con cái mình, thì lẽ nào Cha người ở trên trời (Đấng thánh khiết) không càng ham thích cho đồ tốt cho con cái của Ngài khi xin Ngài sao?”

Ông Phao-lô so sánh từ vật lớn tới vật nhỏ - nếu Đức Chúa Trời cho Con của Ngài (vật lớn), thì những gì còn lại (vật nhỏ) là không đáng giá so sánh với điều Đức Chúa Trời đã cho.

TRONG ĐỨC CHÚA GIÊ-SU CHRIST

Suy nghĩ coi bạn bây giờ cần gì từ Đức Chúa Trời. Trong đời của bạn, hoàn cảnh, tình huống, có gì mà bạn ước mong từ Đức Chúa Trời? Hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời đã bày tỏ Ngài vui lòng ban cho bạn bất cứ những gì bạn cần. Những nhu cầu của bạn bây giờ lu mờ đi so sánh với cái gì Đức Chúa Trời đã cho bạn, là Con duy nhất của Ngài.

Khi ông Phao-lô viết thư cho hội thánh Ê-phê-sô, ông mở đầu bằng lời tạ ơn về những ơn phước mà Đức Chúa Trời đã ban cho ông.

“Chúc tụng Đức Chúa Trời, Cha của Đấng Cứu-thế Giê-su chúng ta, là Đấng đã ban cho chúng ta mọi phước hạnh thuộc linh ở các nơi trên trời, trong Đấng Cứu-thế, Giê-su” (Ê-phê-sô 1:3).

Chữ chủ yếu đây là “trong Đấng Cứu-thế”. Tất cả mọi phước hạnh mà Đức Chúa Trời ban cho, đều đến với bạn qua Chúa Giê-su - trong Ngài, và bởi Ngài; tất cả đều ở trong Chúa Giê-su, là Đấng Cứu-thế.

Trong đoạn một của sách Ê-phê-sô, ông Phao-lô bắt đầu liệt ra những phước hạnh thuộc linh mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta.

“Do lòng yêu thương của Ngài, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Cứu-thế, trước khi dựng lên vũ trụ, để chúng ta được thánh hóa và trọn vẹn trước mặt Ngài. Do ý tốt của Ngài, Ngài đã định trước cho chúng ta được làm con Ngài, bởi Đấng Cứu-thế Giê-su để chúng ta ca ngợi ân sủng vinh hiển của Ngài, là ân sủng Ngài ban cho chúng ta trong Con yêu dấu Ngài. Trong Con ấy và nhờ huyết của Con ấy, chúng ta được cứu chuộc, được tha thứ những lỗi lầm, theo sự phong phú của ân sủng Ngài, là ân sủng Ngài ban

dồi dào cho chúng ta. Trong sự khôn ngoan và thấu hiểu toàn vẹn của Ngài, Ngài đã bày tỏ cho chúng ta biết sự huyền bí của ý tốt Ngài, mà Ngài đã định trước trong Đấng Cứu-thế. Sự huyền bí ấy là đến kỳ viên mãn, mọi tạo vật phải quy tụ trong Đấng Cứu-thế, cả những vật trên trời, lẫn những vật dưới đất. Trong Đấng Cứu-thế, chúng ta được thừa hưởng cơ nghiệp đã định sẵn cho chúng ta.” (Ê-phê-sô 1:4-11a).

Chúng ta được chọn lựa trong Đức Chúa Trời làm con cái của Ngài, được tiếp nhận là con cái yêu dấu của Ngài. Chúng ta được cứu chuộc qua huyết của Ngài, và trong Ngài chúng ta được thừa hưởng cơ nghiệp. Tất cả những phước hạnh này - được chọn lựa, được chấp nhận, được cứu chuộc, được thừa hưởng cơ nghiệp - đều là ở trong, bởi, và qua Chúa Giê-su, là Đấng Cứu-thế.

Thế thì chúng ta cần Chúa Giê-su nhiều hơn! Chúng ta thường hay hát, “Tôi muốn Giê-su nhiều hơn, nhiều hơn và nhiều hơn. Tôi chưa từng muốn Giê-su nhiều hơn bây giờ.” Bài hát này thật đúng. Nếu bạn có Chúa Giê-su, thì bạn có hết tất cả. Tất cả đều bao gồm trong Ngài, qua Ngài, và bởi Ngài.

Khi tôi nghĩ đến những phước hạnh kỳ diệu mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi, tôi nhận thức rõ ràng, trước nhất, Ngài đã cho tôi Con duy nhất của Ngài, rồi qua Chúa Giê-su, tất cả những phước hạnh thuộc linh khác đã sẵn sàng cho tôi.

CHƯƠNG 3

Ai sẽ kiện cáo những người Đức Chúa Trời đã chọn?

Sách Rô-Ma 8:33

Tại vì tôi là người nổi danh, cho nên có nhiều người công kích tôi. Tôi biết điều này sẽ xảy ra. Khi bạn ở trước mặt công cộng, sẽ có người phản đối bạn và ngay cả ghét bạn. Tôi thường nhận được thư của những người đó, bày tỏ sự không đồng ý của họ, và đủ thứ lời nói dối sai lầm về tôi. Những người này thật sự không biết tôi, nhưng lan truyền những lời dối, và dùng đó để chống lại tôi.

Lẽ dĩ nhiên, ông Phao-lô nói, “Nếu tôi tìm cách làm đẹp lòng người ta, thì tôi không còn là một đầy tớ của Đấng Cứu-thế nữa” (Ga-la-ti 1:10); vì thế, sự chống đối đó không làm phiền tôi. Đó chỉ chứng tỏ tôi đang hầu việc Chúa một cách đúng đắn. Tôi biết rằng khi tôi trình bày một ý kiến, sẽ có người không đồng ý. Ngay cả nếu tôi là hoàn toàn, nhưng thật sự tôi không, vẫn có người buộc tội tôi.

Chúa Giê-su phán, “Đầy tớ không lớn hơn chủ” (Giăng 13:16). Cho nên tôi nhìn về Chúa Giê-su, hoàn toàn như vậy, cũng bị phỉ báng và ngay cả bị đóng đinh trên thập tự giá. Ngày nay người đời vẫn phỉ báng Chúa Giê-su. Tôi sẽ không ngạc nhiên nếu Chúa Giê-su xuất hiện trên trái đất và chống lại những người lãnh đạo tôn giáo như Ngài đã làm trước đó, họ cũng sẽ đóng đinh Ngài trên thập tự giá nữa. Dù Ngài là hoàn toàn, họ vẫn buộc tội Ngài đủ điều giả mạo.

Mặc dù người khác có thể buộc tội tôi về những điều họ bịa đặt, tôi biết có một Vị không buộc tội tôi, là Đức Chúa Trời. Tôi lấy đó làm an ủi. Rồi ai buộc tội bạn đây?

Trong sách Khải Huyền 12:10, ông Giăng nghe có tiếng lớn trên trời nói rằng,

“Bây giờ ơn cứu rỗi, quyền lực, và vương quốc Đức Chúa Trời chúng ta, và quyền năng của Đấng Cứu-thế của Ngài đã đến. Vì kẻ Tố Cáo anh chị em chúng ta đã bị ném xuống rồi; ấy là kẻ cả ngày lẫn đêm luôn tố cáo họ trước mặt Đức Chúa Trời chúng ta.”

Ai tố cáo buộc tội? Sa-tan!

Trong sách Gióp, chúng ta thấy Sa-tan là kẻ tố cáo anh chị em. Trong Gióp đoạn 1 bắt đầu từ câu 6 chép,

“Một ngày kia các con trai của Đức Chúa Trời đến ra mắt Đức Giê-hô-va, và Sa-tan cũng đến trong vòng chúng. Đức Giê-hô-va phán hỏi Sa-tan rằng: ‘Người ở đâu đến?’ Sa-tan thưa với Đức Giê-hô-va rằng: ‘Tôi trải qua đây đó trên đất và dạo chơi tại nơi nó.’ Đức Giê-hô-va lại hỏi Sa-tan rằng: ‘Người có nhìn thấy Gióp, tôi tớ của ta chăng; nơi thế gian chẳng có người nào giống như nó, vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác?’”

Đức Chúa Trời ngợi khen ông Gióp là người ‘trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời, và lánh khỏi điều ác.’

Sa-tan trả lời Đức Chúa Trời,

“Gióp há kính sợ Đức Chúa Trời luống công sao? Chúa há chẳng dựng hàng rào binh vực ở bốn phía người, nhà người, và mọi vật thuộc về người sao? Chúa đã ban phước cho công việc của tay người và làm cho của cải người thêm nhiều trên đất. Nhưng bây giờ hãy giơ tay Chúa ra, đụng đến hại các vật người có, ắt là người sẽ phỉ báng Chúa trước mặt.” (Gióp 1:9-11).

Sa-tan tố cáo ông Gióp là người vụ lợi – “Y không thật sự yêu thương Ngài. Y chỉ ham tất cả những điều tốt mà Ngài ban cho. Có ai mà không thương Ngài nếu Ngài ban phước cho họ như Ngài đã ban phước cho Gióp?” Đây Sa-tan kiện cáo ông Gióp trước mặt Đức Chúa Trời.

ĐƯỢC XÁC NHẬN LÀ CÔNG CHÍNH

“Đức Chúa Trời là Đấng xác nhận chúng ta là công chính.” Rô-ma 8:33b

Sự xưng công chính là hoàn toàn ngược lại với sự kiện cáo. Sự xưng công chính gạt bỏ điều buộc tội. Đức Chúa Trời đã xác nhận bạn là vô tội. Đức Chúa Trời đã hoàn toàn giải tội cho bạn, gạt bỏ bất cứ kiện cáo của bạn. Người khác ước lượng bạn như

thế nào cũng không thành vấn đề. Chỉ có sự ước lượng của Ngài mới là quan trọng. Đức Chúa Trời nghĩ bạn như thế nào?

Nhưng làm sao Đức Chúa Trời có thể xưng chúng ta công nghĩa? Đức Chúa Giê-su Christ nhận hết tất cả kiện cáo của chúng ta và chuộc bằng giá cao, hầu cho chúng ta được giải thoát khỏi những sự kiện cáo.

“Đức Chúa Trời đã khiến Đấng không biết tội lỗi thành người có tội, để nhờ ở trong Ngài, chúng ta trở nên công chính trước mặt Đức Chúa Trời.” (2 Cô-rinh-tô 5:21).

Kẻ thù của chúng ta, ngay cả bạn bè của chúng ta thường hay kiện cáo chúng ta. Chắc chắn là Sa-tan càng sẵn sàng làm vậy; nhưng thật kỳ diệu rằng Đức Chúa Trời không buộc tội chúng ta chút nào. Chính là Ngài đã xưng chúng ta công nghĩa.

Tác giả Thi-thiên chép, “Phước thay cho người nào Đức Giê-hô-va không quy tội cho” (Thi-thiên 32:2). Có nghĩa là Đức Chúa Trời không giữ sổ sách về tội lỗi của bạn. Bạn là ở trong Chúa Giê-su Christ, và bước theo Thánh Linh. Nếu bạn vấp té và sa ngã, Đức Chúa Trời cũng không ghi vào sổ sách, vì bạn ở trong Đức Chúa Giê-su Christ.

CHƯƠNG 4

Ai sẽ kết án họ chăng?

Sách Rô-Ma 8:34

Sa-tan luôn luôn kết tội tôi. Mọi lần tôi không có làm điều gì mà tôi biết tôi phải làm, Sa-tan đến với sự kết án nặng nề. Bất cứ lúc nào tôi làm điều gì mà tôi không nên làm, nó buộc tội tôi nữa. Tôi cũng thường hay buộc tội chính tôi, vì tôi nhận thấy rằng tôi không thể đạt đến tiêu chuẩn mà Đức Chúa Trời đặt cho tôi. Tôi tự buộc tội mình về những khuyết điểm đó. Nhưng tôi xúc động rộn ràng vì có một Đấng không buộc tội tôi, là Chúa Giê-su.

CHÚA GIÊ-SU CẦU THAY CHO CHÚNG TA

“Đấng Cứu-thế Giê-su, là Đấng đã chết, đúng hơn là Đấng đã sống lại, là Đấng đang ngự bên phải Đức Chúa Trời, và là Đấng đang cầu thay cho chúng ta.” Rô-ma 8:34.

Ông Phao-lô tự trả lời câu hỏi của mình, “Chúa Giê-su Christ không buộc tội bạn; Ngài chết thay cho bạn. Quả thật, Ngài đã sống lại và hiện đang ngự bên phải của Đức Chúa Cha và cầu thay cho bạn.” Thay vì buộc tội bạn, Chúa Giê-su cầu thay cho bạn.

Không những không buộc tội tôi, Chúa Giê-su còn làm điều ngược lại. Ngài đang ở trước Đức Chúa Trời cầu thay cho tôi.

Ông Giăng chép,

“Hỡi các con thơ của tôi, tôi viết cho các con những điều này, để các con đừng phạm tội. Nhưng nếu ai lỡ phạm tội, thì chúng ta có một Đấng Biện Hộ trước mặt Đức Chúa Cha, đó là Đấng Cứu-thế Giê-su, Đấng Công Chính” (1 Giăng 2:1).

Tôi có một người biện hộ làm tiêu biểu cho tôi. Như người luật sư đại diện trước toà án của Đức Chúa Cha. Là ai đó? Là Chúa Giê-su Christ. Ngài không buộc tội tôi, Ngài còn đại diện cho tôi.

CHÚA GIÊ-SU KHÔNG BUỘC TỘI

Khi Chúa Giê-su nói chuyện với Ni-cô-đem trong sách Giăng đoạn 3, Ngài nói rằng Đức Chúa Trời sai Con Ngài đến thế gian không phải để lên án thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con ấy mà được cứu. Chúa Giê-su phán, “Hễ ai tin Ta thì không bị lên án” (Giăng 3:18).

Đây nhắc nhở chúng ta câu đầu trong sách Rô-ma, nói rằng,

“Cho nên hiện nay ai ở trong Đấng Cứu-thế Giê-su, là kẻ không sống theo xác thịt, mà sống theo Thánh Linh, sẽ không còn bị kết tội nữa” (Rô-ma 8:1).

Nhưng Chúa Giê-su nói tiếp,

“Nhưng ai không tin thì đã bị kết án rồi, vì đã không tin đến danh Con Một Đức Chúa Trời. Bản án đó là thế này: ánh sáng đã vào trong thế gian mà người ta yêu chuộng bóng tối hơn ánh sáng, bởi các việc làm của họ là gian tà” (Giăng 3:18-19).

Khi một người chống lại Chúa Giê-su Christ, họ làm vậy là vì họ là người ác, yêu chuộng bóng tối hơn là ánh sáng.

Nhớ lại câu chuyện của một phụ nữ mà người Pha-ra-si dẫn đến Chúa Giê-su. Họ tuyên bố rằng họ bắt quả tang bà phạm tội ngoại tình, “Luật pháp nói chúng ta phải ném đá bà. Thầy nghĩ sao?” Đức Chúa Giê-su trả lời, “Ai trong các ngươi là người không có tội, hãy là người đầu tiên ném đá vào bà ấy đi.” Trong khi Ngài lại cúi xuống và viết trên mặt đất, họ nhận thức thấy tội lỗi của mình và lần lượt bỏ đi. Đức Chúa Giê-su đứng dậy và nói với bà ấy, “Những người tố cáo ngươi đâu rồi? Không ai lên án ngươi sao?”

Bà ấy đáp, “Lại Chúa, không ai cả.”

Chúng ta ghi nhớ những lời an ủi của Đức Chúa Giê-su, “Ta cũng không lên án ngươi đâu.”

Đức Chúa Giê-su phán rằng, “Ta đến không phải để kết án thế gian. Ta đến để cứu chuộc thế gian.” Thế gian không cần sự tố cáo; nó đã bị lên án rồi. Ngài không đến để lên án thế gian vì thế gian đã bị kết tội rồi. Đức Chúa Giê-su đến để cứu chuộc thế gian.

Vì Ngài là Đấng ban cho sự cứu rỗi, cho nên Ngài có thể phán những lời đẹp đẽ với người đờn bà bị bắt phạm tội tà dâm, “Ta cũng không lên án người đâu. Hãy đi, đừng phạm tội nữa.” (Giăng 8:4-11).

SA-TAN SẼ LÊN ÁN

Sa-tan luôn luôn kết án chúng ta. Mỗi lần bạn vấp ngã, nó sẽ chỉ ngón tay tố cáo về bạn và lên án bạn. Nó luôn luôn tìm cách khiến bạn tập trung vào khuyết điểm và thất bại của bạn, thay vì tập trung vào sức mạnh của Đức Chúa Trời.

Sa-tan cố gắng thuyết phục chúng ta rằng chúng ta phải cố gắng để giành được ân huệ của Đức Chúa Trời, và nó tiếp tục không ngừng nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta không xứng đáng được Đức Chúa Trời ban phước, hay cứu chuộc. Vấn đề là Sa-tan luôn luôn tìm được những bằng cứ vững chắc để có thể buộc tội chúng ta. Nhưng Chúa Giê-su đã chết cho tội lỗi chúng ta. Ngài đã sống lại và đang ngự bên phải của Đức Chúa Cha cầu thay cho chúng ta. “Cho nên hiện nay ai ở trong Đấng Cứu-thế Giê-su, tức là không sống theo xác thịt, mà sống theo Thánh Linh, sẽ không còn bị kết tội nữa.” (Rô-ma 8:1).

SỰ KẾT ÁN NHẸ DÀNG

Khi chúng ta phạm tội, Đức Thánh Linh sẽ lên án chúng ta, một cách dịu dàng: “Vậy là không đúng. Con không nên đáp lại như vậy. Con phản ứng trong cơn giận do xác thịt của con.” Đây không phải là buộc tội; mà chỉ là làm cho chúng ta nhận thức thấy sự sai lầm của mình.

Khi Đức Thánh Linh làm việc trong lòng chúng ta, Ngài làm cho chúng ta phù hợp với hình bóng của Đấng Christ bằng cách chỉ ra những khía cạnh cần cải thiện. Kết quả của sự lên án của Đức Thánh Linh là chúng ta chờ không kịp mà xưng nhận tội mình với Chúa Giê-su để nhận sự tẩy rửa của Ngài.

Ông Giăng nói,

“Nếu chúng ta nói rằng chúng ta không có tội, ấy là chúng ta tự lừa dối mình, và sự thật không ở trong chúng ta. Nếu chúng ta xưng nhận tội lỗi mình, thì Ngài là Đấng

thành tín và công chính, sẽ tha thứ những tội lỗi chúng ta và tẩy sạch khỏi chúng ta mọi điều bất chính.” (1 Giăng 1:8-9).

Đức Thánh Linh làm tôi nhận thức thấy sự thất bại của tôi, và tôi chờ không kịp mà nói, “Chúa ơi, con xin lỗi. Xin Chúa tha tội. Con bây giờ nhận lấy sự tha thứ của Ngài. Cảm ơn Chúa Giê-su thương con, tẩy sạch tội lỗi của con, và tha thứ con.” Tôi vội vã chạy tới thập tự giá của Ngài.

MÁNH KHÓE CỦA SA-TAN

Sa-tan thường lại đến tôi và nói, “Mày thật bừa bãi, mày đã thất bại không biết bao nhiêu lần. Chắc chắn Chúa phải bỏ mày. Mày hết hy vọng rồi. Mày đã biết đó là sai, mà cũng vẫn làm. Như vậy làm sao có thể hy vọng Chúa làm gì cho mày được?” Và Sa-tan bắt đầu kết án tôi.

Trước đó tôi nghe lời Sa-tan. Tôi nghĩ, “Nó nói đúng; Tôi thật không nên cầu nguyện nữa. Tôi thật không nên hy vọng Chúa làm gì cho tôi.” Và Sa-tan bắt đầu dùng thủ đoạn này để đuổi tôi ra khỏi Chúa. Tôi cảm thấy không thích đi thờ phượng, không thích đọc Kinh Thánh, hay cầu nguyện, tại vì tôi thật không xứng đáng được tha thứ. Mục đích của sự buộc tội của Sa-tan là làm tôi tách rời khỏi Đức Chúa Trời. Sau này thì tôi biết Sa-tan là kẻ vụng trộm và xảo quyệt. Đó là mục đích của nó – bày tỏ cho tôi thấy sự thất bại của tôi, để đuổi tôi ra khỏi sự cứu chữa. Bây giờ khi nó dùng mưu kế này nữa, tôi chỉ mỉm cười và đáp lại, “Sa-tan, mày nói đúng. Tôi thật bừa bãi, nhưng Chúa Giê-su đã chết cho người bừa bãi như tôi. Mày không xua đuổi được tôi xa khỏi thập tự giá; trái lại, mày chỉ dồn tôi tới thập tự giá mà thôi, vì đó là sự hy vọng duy nhất của tôi.”

ĐEM ĐẾN THẬP TỰ GIÁ

Khi bạn quay trở về và nói, “Ừ, mày nói đúng, tôi cần Chúa Giê-su và tôi cần sự giúp đỡ của Ngài ngay bây giờ.” Rồi bạn chạy đến thập tự giá, thì Sa-tan sẽ bỏ cuộc. Nó thấy rằng mưu kế của nó gây ra hậu quả ngược lại, thay vì đuổi bạn xa khỏi thập tự giá, lại dồn bạn tới thập tự giá. Chúng ta có thể có được bình yên thật sự khi chúng ta nhớ đến lời Kinh Thánh.

“Vậy anh chị em hãy thuận phục Đức Chúa Trời, và hãy chống cự ác quỷ, thì nó sẽ chạy trốn khỏi anh chị em. Hãy đến gần Đức Chúa Trời, thì Ngài sẽ đến gần anh chị em” (Gia-cơ 4:7-8).

Lẽ dĩ nhiên mục đích của Đức Thánh Linh là dẫn chúng ta đến thập tự giá. Trong khi Đức Thánh Linh làm cho chúng ta nhận thức thấy sự sai lầm của chúng ta, Ngài lôi kéo chúng ta tới nơi để được sự tha thứ, sự tẩy sạch, sức mạnh, và quyền năng. Những ơn điển này chỉ có thể kiếm được nơi Chúa Giê-su Christ.

Cho nên khi chúng ta ngẫm nghĩ lại câu đầu của Rô-ma đoạn 8, “Cho nên hiện nay ai ở trong Đấng Cứu-thể Giê-su sẽ không còn bị kết tội nữa”, và thẩm tra câu hỏi, “Ai là người kết tội chúng ta?” thì chúng ta nhận thấy rằng đó không phải là Chúa Giê-su. Ngài đang ở bên phải của Đức Chúa Trời, cầu thay cho chúng ta!

CHƯƠNG 5

Ai có thể tách rời chúng ta ra khỏi tình yêu của Đấng Cứu-thế?

Sách Rô-Ma 8:35

Tình thương của Đấng Christ là quá dồi dào, quá sâu xa, đó vượt xa hơn khả năng hiểu thấu của chúng ta.

Thật ra, ông Phao-lô cầu nguyện cho tín đồ ở giáo hội Ê-phê-sô,

“Bởi đức tin, Đấng Cứu-thế sẽ ngự trị trong lòng anh chị em, và anh chị em sẽ được đắm rể và lập vững nền trong tình yêu thương, nhờ đó anh chị em, cùng tất cả thánh đồ, mới đủ sức để hiểu được chiều rộng, chiều dài, chiều cao, và chiều sâu của tình yêu thương ấy là thể nào, và có thể biết được tình yêu của Đấng Cứu-thế là tình yêu vượt quá mọi khả năng hiểu biết” (Ê-phê-sô 3:17-19).

Ông Phao-lô cầu xin cho bạn có thể thông hiểu được những điều mà bạn không có khả năng hiểu biết được; tức là sự đầy đặn của tình yêu của Đấng Christ, là tình yêu vượt quá sự hiểu biết của con người.

“Nguyện xin Đức Chúa Trời là Đấng đang thi hành quyền năng của Ngài trong chúng ta, thực hiện mọi sự vượt quá mọi điều chúng ta cầu xin và suy tưởng.” (Ê-phê-sô 3:20).

Ông Phao-lô xin Đức Chúa Trời điều không thể có, là ban cho bạn một ít sự thông hiểu về sự đầy đặn của tình yêu Đấng Christ đối với bạn - chiều rộng, chiều dài, chiều cao, và chiều sâu của một tình yêu thương vượt quá tri thức loài người.

Chúa Giê-su phán, “Như Cha đã yêu thương Ta thể nào, Ta cũng yêu thương các người thể ấy” (Giăng 15:9), và “Không có tình yêu nào vĩ đại hơn là vì bạn mà hy sinh mạng sống của mình” (Giăng 15:13).

KHÔNG THỂ TÁCH RỜI

“Ai có thể tách rời chúng ta ra khỏi tình yêu của Đấng Cứu-thế? Có phải hoạn nạn, khốn cùng, bách hại, đói khát, trần truồng, hiểm nguy, hoặc gươm giáo chăng?” Rô-ma 8:35

Sa-tan hay dùng mọi sự khó khăn trong đời để khiến tôi cảm thấy tôi bị tách rời khỏi tình yêu của Đấng Christ. Khi tôi đi qua những sự thử thách mãnh liệt, Sa-tan hay nói, “Thấy chưa, nếu Đức Chúa Trời thật sự thương mày thì tại sao Ngài để cho những điều này xảy ra cho mày?” Sa-tan dùng hoạn nạn, khốn cùng, và bách hại để khiến tôi cảm thấy không biết sao Đức Chúa Trời không thương tôi. Sa-tan cãi lẽ rằng một vị Thần thương yêu sẽ không để cho tôi trải qua sự đau đớn thể xác và tinh thần như vậy.

Trong Thi-thiên 115, Đa-vít hỏi, “Vì sao các ngoại bang nói rằng: Đức Chúa Trời chúng nó ở đâu?” (Thi-thiên 115:2). Thường thường người đời bực bội về sự tận tụy của bạn đối với Chúa Giê-su. Khi có điều không may xảy ra trong đời của bạn, họ hay làm bạn thêm đau khổ day dứt và nói, “Hiện bây giờ Đức Chúa Trời của mày ở đâu?” Nhiều khi chúng ta cũng tự hỏi, “Đức Chúa Trời ở đâu khi điều này xảy ra?” “Tại sao Ngài không can thiệp?” Chúng ta có thể bắt đầu nghi ngờ tình thương của Chúa Giê-su Christ khi chúng ta kinh nghiệm những tình trạng đau đớn.

ĐƯỢC XUA ĐUỔI TỚI TÌNH THƯƠNG CỦA Đấng CHRIST

“Nhu Kinh Thánh chép rằng, ‘Vì có Ngài, chúng con bị giết suốt ngày; Chúng con bị xem như chiên bị đưa đến nơi làm thịt.’” Rô-ma 8:36

Thật ra, ngay khi ông Phao-lô đang viết thư này, ông đã trải qua hoạn nạn, khốn cùng, và bách hại, trần truồng, hiểm nguy, và gươm giáo. Ông liệt ra cho chúng ta một bản kê khai dài trong sách 2 Cô-rinh-tô đoạn 12 về những điều ông chịu đựng, nhưng đó cũng không thể tách rời ông Phao-lô khỏi tình thương của Đấng Christ.

Đây ông Phao-Lô trích dẫn Thi-thiên 44:22 của ông vua Đa-vít, “Thật vì Chúa mà hằng ngày chúng tôi bị giết, Chúng tôi bị kể như con chiên dành cho lò cạo.”

Ông vua Đa-vít phàn nàn về vấn đề ông đang đối phó. Bắt đầu từ câu 9, ông chép,

“Song nay Chúa đã từ bỏ chúng tôi, làm cho chúng tôi bị nhục nhơ, Chúa chẳng còn đi ra cùng đạo binh chúng tôi nữa. [Chúa ơi, Ngài đã bỏ rơi chúng tôi.] Chúa khiến chúng tôi lui lại trước mặt cừu địch, và kẻ ghét chúng tôi cướp lấy của cải mình. Chúa đã phó chúng tôi khác nào chiên bị định làm đồ ăn, và đã làm tan lạc chúng tôi trong các nước. Chúa đã bán dân sự Chúa không giá chi, và đánh giá chúng nó chẳng cao. Chúa làm chúng tôi thành vật ô nhục cho kẻ lân cận chúng tôi, làm đồ nhạo báng và một sự chê cười cho những kẻ ở xung quanh. Chúa làm chúng tôi nên tục ngữ giữa các nước, trong các dân, ai thấy chúng tôi bèn lắc đầu. Cả ngày sự sỉ nhục ở trước mặt tôi, sự hổ ngươi bao phủ mặt tôi, tại vì tiếng sỉ nhục mắng chưởi, và vì có kẻ thù nghịch và kẻ báo thù. Mọi điều ấy đã xảy đến cho chúng tôi; song chúng tôi không quên Chúa, cũng không bội nghịch giao ước của Chúa. Lòng chúng tôi không thối lui, bước chúng tôi cũng không trở khỏi lối Chúa. Dầu vậy, Chúa đã bẻ nát chúng tôi trong chỗ chó rùng, bao phủ chúng tôi bằng bóng sự chết. Nếu chúng tôi có quên danh Đức Chúa Trời chúng tôi, hoặc giơ tay mình hướng về một thần lạ, Đức Chúa Trời há sẽ chẳng hỏi tra sao? Vì Ngài biết thấy sự bí mật của lòng. Thật vì Chúa mà hằng ngày chúng tôi bị giết, chúng tôi bị kẻ như con chiên dành cho lò cạo” (Thi-thiên 44:9-22).

Đây ông Phao-lô nói về cảnh khốn cùng giống như ông vua Đa-vít trải qua; những nỗi đau khổ mà thường hay khiến đầu óc chúng ta tranh luận về tình thương của Đức Chúa Trời. Dường như vua Đa-vít, cũng như ông Phao-lô, như con chiên đang bị sắm sửa để làm thịt; vì Chúa mà họ hằng ngày bị giết, bị kẻ như con chiên dành cho lò cạo. Nhưng tất cả những hoàn cảnh này dồn chúng ta tới Chúa, tại vì chỉ có Đức Chúa Trời mới có khả năng giúp đỡ chúng ta giải thoát khỏi những khốn khổ này .

THẮNG HƠN TẤT CẢ

“Trong mọi sự ấy, chúng ta đều thắng hơn tất cả, nhờ Đáng yêu thương chúng ta...”

Rô-ma 8:37

Trong mọi sự thử thách và hoạn nạn, chúng ta đều thắng hơn.

“Thắng hơn tất cả” là như thế nào? Là người chiến thắng trong trận đấu tranh. Bạn đã đánh bại kẻ thù và bạn đang vui mừng trong sự thắng lợi. “Thắng hơn tất cả” có nghĩa

là có thể kinh nghiệm sự thắng lợi trong khi cuộc chiến tranh còn đang diễn ra ác liệt, và có thể phấn khởi và vui mừng ngay khi giữa lúc tấn công. Bạn có thể thắng hơn tất cả vì bạn đã có sự thắng lợi qua Đấng Christ Chúa Giê-su, và biết rằng qua Ngài, sự thắng lợi là chắc chắn. “Thắng hơn tất cả” là có thể vui mừng giữa lúc xung đột – đây là sự thắng lợi thật sự!

Chúng ta phải nhớ rằng Chúa Giê-su đấu tranh và đánh bại kẻ thù hai ngàn năm về trước. Khi Ngài nói từ trên cây thập tự: “Mọi sự đã hoàn tất”, đó là lời tuyên bố đắc thắng. Quyền lực của Sa-tan đã bị đánh vỡ. Chúa Giê-su chiến thắng quyền hành của sự tối tăm mà chống lại chúng ta.

Trong sách Cô-lô-se, ông Phao-lô nói về sự thắng lợi của Chúa khi Ngài chiến thắng kẻ thù.

“Khi anh chị em còn chết trong tội lỗi mình...Đức Chúa Trời đã làm cho anh chị em được sống lại với Đấng Cứu-thế, khi Ngài tha thứ tất cả tội lỗi chúng ta. Ngài xóa bỏ hồ sơ tội trạng mà luật pháp đòi hỏi phải hình phạt chúng ta. Ngài hủy bỏ nó đi bằng cách đóng đinh nó vào thập tự giá. Ngài vô hiệu hóa tất cả những quyền lực và quyền hành, và phô bày việc ấy ra trước công chúng; Ngài chiến thắng chúng bằng thập tự giá.” (Cô-lô-se 2:13-15).

Chúa Giê-su phô bày sự thắng lợi hơn quyền lực của Sa-tan. Vì bạn ở trong Đấng Christ, bạn có thể đi vào sự thắng lợi của Ngài. Ôi, chúng ta vẫn còn trong trận chiến; trên thế gian vẫn còn hiểm họa, khốn khổ, hoạn nạn và áp bức, nhưng chúng ta thắng hơn tất cả vì Chúa Giê-su đã đánh bại kẻ thù. Sa-tan không còn gì có thể nắm giữ bạn, chỉ có những lừa dối mà bạn cho phép nó thôi.

Đôi khi chúng ta lỏng lẻo để cho Sa-tan nắm chặt ép buộc cuộc đời chúng ta. Nhưng cảm ơn Đức Chúa Trời, qua Chúa Giê-su Christ chúng ta có thể, và thật sự đã hoàn toàn thắng hơn Sa-tan. Sự thắng lợi là của chúng ta; chúng ta chỉ cần nhận lãnh.

Khi Giô-suê đang đi vào xứ Ca-na-an mà Đức Chúa Trời đã hứa ban cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài phán rằng, “Phàm nơi nào bàn chơn các người đạp đến, ta đã ban cho các người.” Không phải là “Ta sẽ ban cho các người” mà là “Ta đã ban cho các người.”

Thấy chưa, Đức Chúa Trời đã ban cho bạn rồi; bạn chỉ cần đi vào và khai lãnh nó. Bạn đi ra bởi đức tin và nói, "Tôi nhận lấy sự thắng lợi này!" "Đó là thuộc về tôi!"

Bạn có thể xưng thắng lợi trong sự cám dỗ và trên quyền lực của sự tối tăm, vì Chúa Giê-su đã chiến thắng tội lỗi trên cây thập tự, và phô bày sự thắng lợi của Ngài.

TÔI TIN CHẮC

"Tôi tin chắc rằng..." Rô-ma 8:38

Chữ "tin chắc" là một chữ rất mạnh. Nó bày tỏ sự nhất định không dao động. Không có gì thắc mắc; Ông Phao-lô đã tin chắc.

Trong 2 Ti-mô-thê 1:12, ông Phao-lô viết cho Ti-mô-thê, "Ta biết ta để lòng tin cậy vào ai, và ta tin chắc..."

Đây ông Phao-lô lập lại chữ đó nữa; nó diễn tả sự chắc chắn tuyệt đối.

Bạn phó thác cuộc đời của bạn cho Chúa chưa? Rồi bạn sẽ có sự bảo đảm tuyệt đối rằng Ngài sẽ bảo vệ bạn. Bạn có giao phó tương lai của bạn cho Ngài chưa? Nếu có, thì bạn sẽ có sự tin chắc tuyệt đối rằng Ngài sẽ giải quyết bất cứ vấn đề mà bạn có thể bắt gặp trong tương lai.

KÉ HOẠT ĐỊNH SẴN

"...dù sự chết..." Rô-ma 8:38

Ông Phao-lô tiếp tục kể những điều mà không thể tách rời chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời, trong Đấng Cứu-thể Giê-su, Chúa chúng ta; Sự chết thật ra đem chúng ta đi đến với Ngài.

Ông Phao-lô nói với tín đồ Cô-rinh-tô,

"Chúng ta có niềm vui vững vàng và mong muốn được rời khỏi thân xác này để được về ở với Chúa là hơn" (2 Cô-rinh-tô 5:8).

Và nói với tín đồ Phi-líp, “Tôi đang bị giằng co giữa hai điều: một đằng thì muốn ra đi để ở với Đấng Cứu-thế, đó là điều tốt hơn cho tôi.” Ông không phải nói, “Tôi muốn ra đi để ngủ” như là ngủ sung sướng đến ngày gặp Chúa. Không, ông nói, “Tôi muốn đi ra để ở với Chúa, đó là điều tốt hơn cho tôi. Nhưng tôi biết anh chị em cần tôi.” (Phi-líp 1:23-24).

Chắc ông Phao-lô nghĩ rằng, “Chúa có lẽ cho tôi ở lại một khoảng thời gian vì tôi chưa làm xong, hay ‘đặt cho được những điều mà vì đó chính tôi đã được Đấng Cứu-thế Giê-su chiếm đoạt lấy rồi.’” Đây là một lời nói vĩ đại và một khái niệm sâu sắc!

Ông Phao-lô nhận thấy rằng Đức Chúa Trời có một kế hoạch thiết kế riêng cho đời ông cũng như Ngài có một kế hoạch thiết kế riêng cho mọi người chúng ta. Ông chép cho tín đồ ở Ê-phê-sô,

“Vì chúng ta là những tác phẩm của Ngài, được tạo dựng trong Đấng Cứu-thế Giê-su, để thực hiện công việc tốt đẹp mà Đức Chúa Trời đã chuẩn bị trước cho chúng ta, để chúng ta cứ theo đó mà sống.” (Ê-phê-sô 2:10).

Ông Phao-lô nói rằng Đức Chúa Trời đã dự định những công việc mà Ngài sẽ giao cho bạn làm. Hiện bây giờ Đức Chúa Trời đang làm việc trong đời bạn, để dự bị bạn cho những công việc tốt đẹp mà Ngài đã chuẩn bị trước để cho bạn hoàn thành cho Ngài.

Khi nhìn trở về đời của tôi trong giai đoạn này, tôi có thể thấy được tay của Đức Chúa Trời làm việc như thế nào, khi Ngài đang dự bị tôi làm những công việc tốt đẹp mà Ngài đã chuẩn bị trước cho tôi hoàn thành cho sự vinh hiển của Ngài. Đó không có thực hiện trong một ngày một đêm. Kinh nghiệm này trải qua suốt cả cuộc đời tôi. Ngay cả trước khi tôi sinh ra, Đức Chúa Trời đã dự bị tôi rồi. Suốt đời tôi, từ thời tuổi thơ ấu, Ngài đã bắt đầu dự bị tôi cho những công việc tốt đẹp mà Ngài đã chuẩn bị trước cho tôi thực hiện cho sự vinh hiển của Ngài và nước Ngài.

Có nhiều lần tôi nghi ngờ không biết Đức Chúa Trời có kêu gọi tôi hầu việc Ngài hay không. Đời sống của mục sư lúc đó không có vinh dự như mục sư bây giờ. Trái lại họ có nhiều khốn khổ, hoạn nạn. Trong những năm hầu việc Chúa đầu tiên, tôi và gia đình tôi gặp nhiều khó khăn khiến tôi hoài nghi sự kêu gọi của Đức Chúa Trời mà tôi cảm thấy trong lòng tôi. Nhưng bây giờ tôi nhìn trở về, thì tôi thấy những hoàn cảnh khó

khăn đó toàn là sự dự bị của Đức Chúa Trời cho những công việc mà Ngài đã dự định cho tôi làm trọn. Cũng vậy, Đức Chúa Trời đang làm việc trong bạn vì bạn là tác phẩm của Ngài.

Cho tín đồ ở Phi-líp, ông Phao-lô chép,

“Tôi chưa đạt được những điều mà chính vì đó Chúa Giê-su Christ đã chiếm đoạt lấy tôi.” (Phi-líp 3:12).

Khi Chúa chặn lại ông Phao-lô trên đường đi Đa-mách, Ngài đã vạch ra tương lai của ông Phao-lô. Khi ấy, tại thành Đa-mách, có một môn đồ tên là A-na-nia đang cầu nguyện. Chúa phán với ông, “Hãy đi đến con đường tên là Ngay Thẳng, tìm nhà của Giu-đa, để gặp một người tên là Sau-lô [Phao-lô].” A-na-nia thưa, “Chúa không biết ông Sau-lô đến để giết con sao? Ông đã đến để giết và bắt trói tất cả những ai kêu cầu đến danh Ngài.”

Chúa bảo đảm A-na-nia rằng “Hãy đi, Ta đã chọn người ấy làm một đồ dùng của Ta,..và Ta sẽ chỉ cho người ấy phải chịu đau khổ vì danh ta là như thế nào.”

Khi Chúa kêu gọi ông Phao-lô, Ngài đã biết hết tất cả sự đau khổ mà ông Phao-lô phải trải qua - sự phỉ báng, giam cầm, và sự đánh đập hung bạo. Chúa đã trừ tính trước chức vụ của ông Phao-lô, ngay khi ông [Sau-lô] còn đang áp bức Cơ-đốc nhân. Cũng vậy, Chúa có kế hoạch và mục đích cho mọi người chúng ta. Đây không có nghĩa là chúng ta sẽ tự động đạt được những mục đích đó. Khi gặp sự khốn khổ, chúng ta có thể giữ trung thành như ông Phao-lô, hoặc chúng ta có thể bỏ đi. Nhưng khi chúng ta không sẵn lòng theo Chúa một cách trung thành, chúng ta ngăn trở mục đích của Chúa.

Sự chết không thể tách rời ông Phao-lô ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời. Sự chết cũng không thể tách rời chúng ta ra khỏi tình yêu của Ngài; mà trái lại đưa chúng ta tới trước mặt Đức Chúa Trời. Trong thời kỳ giáo hội đầu tiên, khi tín đồ bị giết về đức tin của họ, họ sẽ nói với người hành hình, “Ông làm vậy chỉ đưa tôi tới trước mặt Đức Chúa Trời mà thôi.” Quả thật, sự chết làm được gì chúng ta? Đó chỉ đưa chúng ta ngay trước ngai của Chúa Giê-su. Vậy thì sự chết có thể tách rời tôi ra khỏi tình yêu của Chúa Giê-su không? Lẽ dĩ nhiên là KHÔNG! Nó chỉ đưa tôi đến ngay trước mặt Ngài.

SỐNG CHO Đấng CHRIST

“...hoặc sự sống...” Rô-ma 8:39

Nhiều khi sống cho Đấng Christ khó hơn là chết cho Ngài. Nhiều người cảm thấy như vậy. Nhìn với một quan điểm đúng đắn, thì tất cả những thử thách và gian khổ trong đời đều là có mục đích đưa chúng ta gần gũi Ngài hơn, nhận thấy rõ hơn sự nương cậy của chúng ta vào Chúa Giê-su Christ. Sự khó khăn và áp lực trong đời đưa chúng ta đến gần Đức Chúa Trời hơn và giúp chúng ta hiểu biết được mục đích và kế hoạch yêu thương của Ngài cho cuộc đời chúng ta.

Trong sách ‘Đùa tới Đấng Christ’, tác giả L.E. Maxwell nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời thường hay đặt chúng ta vào góc tường, đóng hết mọi đường lối chạy thoát, ngoài trừ lối đến tới Ngài. Áp lực đưa chúng ta tới Đấng Christ. Nói cách khác là, khi chúng ta chịu sức ép, thì chúng ta bị dồn tới Ngài vì chúng ta không có đường khác mà đi. Mặc dù chúng ta đến một cách bất đắc dĩ, chúng ta vẫn kinh nghiệm được sự giúp đỡ và sự thắng lợi của Chúa, và một nhận thức sâu rộng hơn về tình yêu của Ngài.

CHIẾN TRANH THUỘC LINH

“...dù thiên sứ...” Rô-ma 8:38

Bây giờ ông Phao-lô nói tới “ai” trong câu hỏi “Ai có thể tách rời chúng ta?” Chữ “ai” ở đây chắc chắn là ám chỉ những thiên sứ bội nghịch.

Ông Phao-lô cho tín đồ Ê-phê-sô biết rằng chúng ta đang chiến đấu, không phải cùng loài người có thịt và máu, nhưng cùng những quyền lực vô hình, những quyền lực thống trị, và những quyền lực của các tà linh trên trời. Vì vậy chúng ta cần phải mang lấy toàn bộ khí giới của Đức Chúa Trời, để có thể đối phó với những quyền lực này .

Chúng ta biết rằng có hai loại thiên sứ. Những thiên sứ vẫn trung thành với Đức Chúa Trời, gọi là thiên sứ hầu việc, được phái ra để phục vụ những người thừa kế sự cứu rỗi; trong khi đó có những thiên sứ ác, không giữ bản phận của mình, và liên hiệp với Satan và bội nghịch.

Kinh Thánh chép,

“Vì Ngài sẽ ban lệnh cho thiên sứ Ngài, bảo gìn giữ người trong các đường lối người. Thiên sứ sẽ nâng người trên bàn tay mình, e chơn người vấp nhằm hòn đá chằng” (Thi Thiên 91:11:12).

Có những trường hợp thiên sứ hiện ra như loài người, và có khi họ xuất hiện là thiên sứ. Thí dụ, khi ông Phi-rơ bị giam trong ngục, thiên sứ của Chúa đến và đánh thức ông dậy, và bảo, “Hãy mang giày vào và đi theo ta.” Cổng sắt tự động mở ra trước mặt họ, và thiên sứ dẫn ông ra khỏi tù đi vào thành phố. Ông cứ ngỡ rằng mình đang thấy chiêm bao tới khi ông cảm thấy hơi lạnh lẽo thì ông mới nhận thức rằng đó không phải là chiêm bao, mà ông đã được cứu khỏi!

Tôi chưa thấy thiên sứ của tôi, nhưng tôi tin rằng có, và tôi tin chắc rằng tôi làm cho thiên sứ tôi rất bận rộn.

Một khi anh tôi, Paul, và tôi, mọi người có một chiếc xe '38 Ford' nhỏ. Trong một đêm mưa lớn, chúng tôi đang đi Hacienda Heights trên một xa lộ chỉ có hai đường. Tôi và anh tôi chạy đua với nhau. Lúc đầu anh tôi qua mặt tôi rồi qua mặt xe ở trước tôi. Tôi có rượt theo và chạy vòng qua xe ở đằng trước tôi. Bất thình lình có một chiếc xe chạy tới từ đường bên kia. Lúc đó tôi chạy quá mau không thắng kịp, nhưng tôi không muốn đụng xe đằng trước. Tôi tìm cách đi trở vào, nhưng thấy quá nguy hiểm. Tôi nghĩ thà ngã vào bùn xình ở bên đường hơn là đụng vào xe đằng trước. Cho nên tôi xoay qua một bên và chuẩn bị chịu hậu quả trong bùn xình. Ngay lúc tôi chạy lên xình, xe tôi bắt đầu trượt không kiểm chế được. Tôi lướt qua xe ở trước tôi và lướt qua luôn xe của anh tôi! Lúc đó anh tôi đã chạy chậm lại, tưởng chắc rằng tôi sẽ bị tai nạn một cách khủng khiếp. Khi tôi qua mặt anh tôi, tôi chạy thanh thoản trở về con đường. Tôi thật không biết làm sao tôi điều khiển được như vậy. Thực ra tôi biết tôi không có làm gì hết. Tôi biết rằng chắc chắn có một thiên sứ ở ngay đó, và nói, “Thằng ngốc, chạy chậm lại, đừng để cho tôi làm việc cực nhọc!”

Tôi cũng tin rằng có thiên sứ ác chống đối chúng ta, và chúng ta phải đương đầu với những thiên sứ này trong cuộc xung đột thuộc linh. Câu hỏi trọng yếu là: Những thiên

sứ ác này có thể tách rời tôi ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời hay không? Câu trả lời là: KHÔNG!

NHÀ CẦM QUYỀN HAY QUYỀN LỰC NÀO

“...bất cứ nhà cầm quyền hay quyền lực nào...” Rô-ma 8:38

“Kẻ cầm quyền và quyền lực” có lẽ chỉ cấp bậc của thiên sứ; giống như cấp trung úy hay đại úy, tùy theo quyền lực. Ông Phao-lô viết cho tín đồ Ê-phê-sô, “Chúng ta không phải chiến đấu cùng loài người có thịt và máu, nhưng cùng những quyền lực vô hình, những quyền lực thống trị.” Và chúng ta đã nói đến trong sách Cô-lô-se đoạn 2, trong đó Đấng Christ ở trên cây thập tự, đã tiêu diệt những quyền lực vô hình, những quyền lực thống trị mà chống đối chúng ta, bởi sự chết của Ngài trên thập tự giá.

HIỆN TẠI VÀ TƯƠNG LAI

“...việc hiện tại...” Rô-ma 8:38

Khi tôi nhìn trong cuộc đời của tôi, tôi không thấy có gì trong hiện tại có thể tách rời tôi ra khỏi tình yêu của Chúa.

“...việc tương lai...” Rô-ma 8:38

Rồi tôi ráng suy nghĩ xem có gì có thể xảy ra trong tương lai – chuyện đau buồn, điều khó khăn, vấn đề gay go..., thì tôi cũng chắc chắn rằng không có gì trong tương lai có thể tách rời tôi ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ Chúa Giê-su.

BỀ CAO HAY BỀ SÂU

“...đến từ trời cao hay ra từ vực thẳm...” Rô-ma 8:39

Đó có lẽ là những từ ngữ chiêm tinh. Thuật chiêm tinh truy cổ về thời Ba-by-lôn, và tới thời La-mã đã rất phổ biến. Ngay cả hiện nay trong thời đại ánh sáng này, cũng có người vẫn tin rằng tinh tú có những năng lực huyền bí, và ngày sinh của họ định đoạt ngôi sao nào có ảnh hưởng trên cuộc đời của họ. Có người tin rằng trong khi ngôi sao nổi lên, họ phải hành động. Rồi khi tuổi cao, ngôi sao của họ bắt đầu lặn, thì họ nên

đóng cửa lại và ở trong nhà. Quan niệm mà tinh tú có thể gây ra những năng lực huyền bí là thật buồn cười.

Hiển nhiên khi ông Phao-lô nói “đến từ trời cao hay ra từ vực thẳm“, ông nói về ý tưởng của một số người trong thời đó mà tin rằng ngôi sao lên xuống có ảnh hưởng trên cuộc đời họ. Và ông nói rằng đó cũng không ảnh hưởng đến tình thương của Đức Chúa Trời đối với bạn.

VẬT ĐƯỢC TẠO RA

”...bất cứ vật thọ tạo nào...” Rô-ma 8:39

Tới đây chúng ta chỉ nói đến những gì trong lãnh vực thuộc linh, tạo ra bởi Đức Chúa Trời. Bây giờ ông Phao-lô nói về những vật thọ tạo khác. Có lẽ có những vật được tạo ra bởi Đức Chúa Trời mà chúng ta không biết được, vì Kinh Thánh không đề cập tới; thí vụ như thiên sứ, nếu Kinh Thánh không đề cập, thì chúng ta cũng chẳng biết về đó.

Nếu có những vật tạo ra khác, bất cứ là gì, cũng không thể tách rời chúng ta khỏi tình thương của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ Giê-su.

“... không thể tách rời chúng ta khỏi tình thương của Đức Chúa Trời, trong Đấng Cứu-thể Giê-su, Chúa chúng ta...” Rô-ma 8:39

Bạn có thể được cam đoan vững chắc trong Chúa Giê-su Christ, biết rằng không có gì có thể tách rời bạn khỏi tình thương của Ngài.

CHƯƠNG 6

Hãy giữ chính mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời

Sách Giu-đê 21

Khi chúng ta xem xét sổ sách của ông Phao-lô liệt ra trong Rô-ma 8:31-39, thì thấy ông bỏ sót một điều, là điều duy nhất mà có thể tách rời bạn khỏi tình thương của Chúa Giê-su Christ. Đó là *chính mình bạn*; Vì Đức Chúa Trời sáng tạo chúng ta và cho chúng ta ý chí, và quyền tự quyết.

Cho nên chúng ta không lấy làm lạ khi ông Giu-đê, trong thư tín của ông, thúc đẩy chúng ta “Hãy giữ chính mình trong tình thương của Đức Chúa Trời” (Giu-đê 21).

Lời khuyên răn này sẽ hoàn toàn không ý nghĩa nếu tôi không có năng lực để rút mình ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời. Không có sức mạnh bề ngoài hay kinh nghiệm gì có thể tách rời tôi khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời; nhưng tôi, chính mình tôi, là người duy nhất mà có thể gây ra sự xa rời khi tôi từ chối tình yêu của Đức Chúa Trời.

Ông Giu-đê nhắc lại chúng ta về những nhóm người mà không giữ chính mình họ trong tình yêu của Đức Chúa Trời.

SỰ SỢ HÃI VÀ LÒNG KHÔNG TIN

Trước hết ông Giu-đê nói về dân Y-sơ-ra-ên, họ dù được Đức Chúa Trời giải cứu khỏi Ai-cập, nhưng sau đó bị tiêu diệt trong sa mạc. Sự chướng ngại của họ là lòng không tin. Đức Chúa Trời dẫn họ tới biên giới của xứ Ca-na-an, nhưng họ không chịu đi vào vì sợ hãi và không tin cậy Chúa. Lòng chẳng tin của họ khiến họ đi lưu lạc trong đồng vắng cho đến cả dòng dõi chết đi. Họ không giữ mình trong chỗ mà Đức Chúa Trời, trong tình thương của Ngài, có thể làm cho họ những gì Ngài đã định cho họ.

Nhiều người đã được giải cứu khỏi Ai-cập, nhưng rất tiếc, vì lòng chẳng tin, họ không giục giã đi vào xứ hứa cho. Cho nên, họ không kinh nghiệm được phước hạnh đầy đặn mà Đức Chúa Trời ước muốn ban cho trong tình thương của Ngài.

BỘI NGHỊCH

Nhóm thứ hai là thiên sứ mà không chịu giữ vị trí của họ, và đã bị xiết lại luôn và bị nhốt dưới vực tối để chờ ngày phán xét lớn. Thực ra những vật thụ tạo này trước đó đã hầu trước mặt Đức Chúa Trời, cùng ca hát và thờ phượng khi Chúa lập nền trái đất; tuy vậy, họ không giữ mình trong tình yêu của Chúa. Khi Sa-tan, là một trong những thiên sứ trưởng, phản bội, họ đi theo Sa-tan và chống lại Chúa; không chịu giữ vị trí đầu tiên của họ.

Ê-sai 14:13 chép, “Sa-tan nói, ‘Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngôi ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc’”, biểu lộ sự thèm khát đầy kiêu hãnh của nó muốn bằng Đấng Rất Cao.

DÂM DỤC

Đối với Sô-đôm và Gô-mô-rơ, chính là sự dâm dục thả lỏng phóng túng của họ khiến họ xa rời tình yêu của Đức Chúa Trời, đốt cháy cơn thịnh nộ của Ngài, và bị Ngài giáng mưa diêm sanh và lửa từ nơi Ngài trên trời, và tiêu diệt họ.

THÙ OÁN

Ca-in là một người không giữ mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời. Y để cho thù oán lấp đầy lòng và tách rời mình khỏi vị trí mà nhận lãnh tình yêu của Ngài. Tình trạng gay go của Ca-in là gì? Đó không khác gì là lòng thù oán của y đối với em của y, là A-bên. Mọi khi bạn để cho thù oán cai quản đời bạn, thì bạn sẽ tách rời chính mình ra khỏi tình yêu của Đức Chúa Trời. Ngài không thể ban phước cho bạn. Ngài không thể làm những điều mà Ngài muốn làm cho bạn, khi bạn bị sự thù oán làm chủ.

THAM LAM

Một người nữa không giữ mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời là Ba-la-am, là người tiên tri khó hiểu. Sự suy sụp của y là lòng tham lợi. Cuối cùng, Ba-la-am bị tiêu diệt

cùng với ông vua Ba-lác, vì y cho ông vua Ba-lác những ý kiến dụ dỗ đòi bại để khiến dân của Đức Chúa Trời vấp phạm.

GÃNH TỊ

Song, đương nhiên, cũng có người giống Cô-rê, là người Lê-vi, chống lại quyền thế của Môi-se. Y ganh tị chức vụ mà Đức Chúa Trời ban cho Môi-se. Một khi bạn để cho lòng tham lam hay ganh tị kiểm chế đời bạn, Đức Chúa Trời không thể ban phước cho bạn. Vì bạn đã tách rời mình ra khỏi tình yêu của Ngài, nơi mà phước hạnh của Ngài đổ xuống.

SỰ TIẾN TRIỂN THUỘC LINH

“Ngoài ra, hãy cố gắng hết sức để thêm cho đức tin mình đức hạnh” (2 Phi-rơ 1:5).

Đề ý đây ông Phi-rơ dùng chữ “thêm”, có nghĩa là tiến tới. Tôi ngại rằng sự tiến triển thuộc linh của nhiều tín đồ đang ở trong tình trạng ngưng lại. Tình trạng của họ bây giờ giống như 25 năm về trước, không có tiến bộ chút nào. Như ông Phao-lô nói với tín đồ Cô-rinh-tô, “Đến lúc này, anh chị em vẫn cần uống sữa thay vì ăn thức ăn đặc, vì anh chị em vẫn còn chưa trưởng thành trong Đấng Christ.”

Khi còn là đứa bé, tính ngây thơ là tự nhiên. Khi chúng ta nghe con mình kêu “đa-đa” lần đầu tiên, chúng ta rất phấn khởi. Tôi nhớ đến khi tôi nghe con gái tôi kêu “đa-đa” lần đầu tiên. Oi! Đó là vinh dự biết bao! Nhưng nếu bây giờ tôi đi vào phòng của con gái thành niên của tôi, và nó chỉ biết nói “đa-đa” mà thôi, thì tôi sẽ rất đau buồn. Nếu nó không trưởng thành về tư tưởng và hành động, còn như một đứa bé, đó sẽ là một điều rất đau lòng.

Chắc chắn Đức Chúa Trời đau buồn khi chúng ta không thêm cho đức hạnh mình trí thức; thêm cho trí thức tiết độ; thêm cho tiết độ kiên nhẫn; thêm cho kiên nhẫn lòng tin kính; thêm cho lòng tin kính tình thương mến lẫn nhau; và thêm cho tình thương mến lẫn nhau tình yêu vô điều kiện.

Ông Phi-rơ nói tiếp,

“Vì nếu những điều ấy có trong anh chị em và lại có dồi dào nữa, thì anh chị em sẽ không trở thành những người thiếu hiệu năng hoặc không kết quả trong sự hiểu biết Đấng Cứu-thế Giê-su, Chúa chúng ta. Vì ai thiếu những điều ấy là người cận thị và bị mù, là người đã quên rằng những tội lỗi của mình trong quá khứ đã được tẩy sạch rồi. Vậy, thưa anh chị em, anh chị em hãy làm hết sức để xác lập ơn kêu gọi và ơn được tuyển chọn của anh chị em, vì nhờ đó anh chị em sẽ không bao giờ vấp ngã” (2 Phi-rơ 1:8-10).

Nếu bạn đang trưởng thành, tăng thêm, hay đang tiến triển, là bạn đi đúng đường. Bạn sẽ không bao giờ vấp ngã miễn là bạn đang tiến tới. Chỉ khi nào bạn đứng im thì bạn mới bị trượt lùi. Tôi không nghĩ có nơi nào mà tín đồ có thể đứng lại một chỗ, không tiến tới trong đời sống thuộc linh. Cho nên mọi người chúng ta cần phải nhìn vào đời sống của mình và tự hỏi câu hỏi trọng yếu này, “Tôi có đang tiến tới trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời hay không? Hay tôi chỉ ráng giữ hiện trạng?” Mọi người đều phải cân nhắc câu hỏi này một cách thận trọng.

XÂY DỰNG ĐỨC TIN

Làm sao chúng ta có thể giữ mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời? Ông Giu-đe có giải đáp trong câu 20,

“Hãy tự gây dựng chính mình trong đức tin rất thánh của mình.”

Có nhiều cách rèn luyện cho đức tin của bạn. Trước nhất bạn có thể gây dựng đức tin của bạn bằng cách học hỏi Lời của Đức Chúa Trời. Đức tin thành hình bởi sự nghe Lời Chúa. Lắng nghe những gì Đức Chúa Trời phán trong Kinh Thánh sẽ gây dựng bạn trong đức tin và giữ bạn trong tình yêu của Ngài.

Tiếp theo, ông Giu-đe nói về “Cầu nguyện trong Đức Thánh Linh” (Giu-đe 20). Tôi biết có ba cách, nhưng có lẽ có nhiều hơn. Một - xin Đức Thánh Linh hướng dẫn sự cầu nguyện của bạn. Hai - bằng những tiếng than thở không thể nói thành lời.

Ông Phao-lô chép trong Rô-ma 8:26,

“Đức Thánh Linh giúp đỡ chúng ta trong khi chúng ta đang yếu đuối, vì chúng ta không biết mình cần điều gì mà cầu xin cho đúng, nhưng có Đức Thánh Linh cầu thay cho chúng ta bằng những tiếng thở than không thể nói thành lời.”

Ba - cầu nguyện bằng tiếng lạ, là một ân tứ thuộc linh.

Ông Phao-lô chép trong 1 Cô-rinh-tô 14:14-15,

“Nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ, thì tâm linh tôi cầu nguyện, nhưng tâm trí tôi chẳng nhận được kết quả gì. Vậy tôi phải làm gì? Tôi sẽ cầu nguyện bằng tâm linh, và tôi cũng cầu nguyện bằng tâm trí nữa”

Cuối cùng, chúng ta có thể giữ mình trong tình yêu của Đức Chúa Trời bằng cách chờ đợi ngày vinh hiển của Chúa khi Ngài hiện ra. Nhận thức rằng Chúa Giê-su sẽ trở lại mau chóng giúp chúng ta giữ một triển vọng đúng đắn trên vật chất và điều xác thịt. Ông Phao-lô kêu gọi chúng ta hãy tiếp xúc với thế gian càng nhẹ càng tốt. Đừng nắm chắc những vật chất mà ngăn chặn bạn tăng trưởng trong đời sống thuộc linh.

Cho nên nếu bạn đang giữ một cuộc sống thuộc linh lành mạnh, bạn sẽ không bao giờ cần cố hay hiềm hoi, và nếu bạn ở trong Đấng Christ, bạn sẽ không bao giờ xa ngã.

CHƯƠNG 7

Như vậy, Chúng ta còn nói gì nữa đây?

Kết Luận

Tất cả những thảo luận trên đều dẫn chúng ta về câu hỏi đầu tiên – “Chúng tôi còn nói gì nữa đây?”, là câu hỏi mà dẫn tới 6 câu hỏi trên đây. Bạn nói được gì? Đức Chúa Trời binh vực tôi. Chúa Giê-su không buộc tội tôi. Ngài thương tôi và đang cầu thay cho tôi. Không có gì có thể tách rời tôi ra khỏi tình yêu của Ngài.

Chúng ta còn nói gì nữa đây? Tôi thấy tôi không nói được gì. Vậy thì chúng ta hãy nói gì? Tôi thì thường hay nói, “Chúa Giê-su ơi, con cảm ơn Ngài.” Hay kêu lên, “Vinh hiển!”, hay reo hò “Con ca ngợi Ngài.” Bạn còn nói gì nữa đây? Bạn có một địa vị thật kỳ diệu trong Đấng Christ – an toàn và mạnh mẽ. Bạn chỉ có thể nói “Cảm ơn, Chúa Giê-su.”

“Cho nên hiện nay ai ở trong Đấng Cứu-thể Giê-su sẽ không còn bị kết tội nữa.” Đây cho tôi biết rằng nơi duy nhất mà tôi muốn là ở trong Chúa Giê-su Christ.

Ông Phao-lô nói những người đó là người không đi theo xác thật, mà bước theo Thánh Linh.” Đó là điều tôi muốn!

Chúa Giê-su nói về sự ở trong Ngài và Ngài ở trong chúng ta (Giăng 15:7). Rồi Ngài hô hào rằng, “Các ngươi cứ ở trong Ta.” Đó là sự ước muốn của tôi – ở trong Ngài, từ bây giờ tới vĩnh viễn. Trong Chúa, là nơi an toàn và đầy phước hạnh.

Nếu bạn không ở trong Đấng Christ Giê-su, thì bạn đã bị kết tội rồi. Án tử hình đã phán quyết. Kinh Thánh chép, “Mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Rô-ma 3:23). Và đã tuyên bố rằng “Tiền công của tội lỗi là sự chết” (Rô-ma 6:23). Cho nên, nếu bạn không ở trong Chúa Giê-su Christ, thì bạn đã bị kết án tử hình vì tội lỗi của bạn. Tin mừng - “không bị kết tội” không áp dụng cho tất cả, chỉ áp dụng cho những người ở trong Chúa Giê-su Christ.

Câu hỏi quan trọng là: Bạn có ở trong Ngài không? Ngài có ở trong bạn không? Ngày nay bạn có ở trong Chúa Giê-su Christ không?

Ông Giảng chép,

“Nếu chúng ta xưng nhận tội lỗi mình, thì Ngài là Đấng thành tín và công chính, sẽ tha thứ những tội lỗi chúng ta và tẩy sạch khỏi chúng ta mọi điều bất chính” (1 Giăng 1:9).

Ngày nay bạn có thể được tẩy sạch khỏi mọi tội lỗi mà đã gây tổn hại và làm hư hỏng cuộc đời bạn. Ngày nay bạn có thể bắt đầu một đời sống mới trong Đấng Christ.

“Vậy nếu ai ở trong Đấng Cứu-thế, thì ấy là người được dựng nên mới. Mọi sự cũ đã qua đi; này, mọi sự đều trở nên mới.” (2 Cô-rinh-tô 5:17).

Có lẽ Sa-tan bây giờ đang làm việc quá giờ, thử thách bạn với một tình trạng khó khăn. Bạn nên hồi phục đức tin của bạn ngay bây giờ, trong sự hứa hẹn của Ngài.

Có lẽ bạn không có tiến bộ và cảm thấy sự phát triển thuộc linh của bạn đang ở trong một tình trạng đình trệ. Bạn nhận thấy mình ở cùng một nơi như một năm về trước, chưa có tiến tới chút nào – và nói đúng hơn, có lẽ ở cùng một chỗ như năm năm về trước. Ngay cả có thể trong mười năm trước bạn gần gũi Chúa Giê-su hơn là bây giờ. Bạn đang ở trong một nơi nguy hiểm; đang đi lộn chiều. Hãy quay chiều lại và làm hết sức để xác lập ơn kêu gọi và ơn được tuyển chọn của bạn, như ông Phi-rơ đã khuyên răn, và quan tâm việc của Đức Chúa Trời.

Cha ơi, chúng con cảm ơn Cha rằng Cha đã xưng chúng con công chính. Chúng con cảm ơn Cha rằng Chúa Giê-su Christ cầu thay cho chúng con. Chúng con cảm ơn Cha rằng Cha đã không tiếc Con Một mình, mà ban Con ấy cho tất cả chúng con, hầu để bày tỏ sự đầy đặn của tình thương, sự tốt đẹp, và ơn điển của Cha là như thế nào.

Cha ơi, những người mà đã bị Sa-tan kết tội, xin Cha giúp họ nhìn thấy ánh sáng, hầu cho họ thấy rằng Cha không phải là Đấng kết tội họ, không phải là Đấng lên án họ. Và Chúa ơi, trong khi chúng con đi theo Chúa và hầu việc Chúa, không có gì mà buộc tội chúng con, là người trong Chúa Giê-su Christ.

Nguyên chúng ta cứ ở trong Chúa Giê-su Christ, biết rằng Ngài là nơi có yên ổn, là nguồn phước hạnh, và là nơi được xưng công chính. Tất cả ơn điển đó đều là ở trong, và qua, và bởi Chúa Giê-su Đấng Cứu-thế. Cho nên, nguyên chúng ta cứ ở trong Ngài. Chúa ơi, xin ở trong chúng ta.

Nhân danh Chúa Giê-su, Amen.